

703 - وَعَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَوْ قَدْ جَاءَ مَالُ الْبَحْرَيْنِ أَعْطَيْتُكَ هَكَذَا وَهَكَذَا» فَلَمْ يَجِيءْ مَالُ الْبَحْرَيْنِ حَتَّى قُبِضَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا جَاءَ مَالُ الْبَحْرَيْنِ أَمْرَأَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَنَادَى: مَنْ كَانَ لَهُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِدَةً أَوْ دِينًّا فَلِيَأْتِنَا، فَأَتَيْتُهُ وَقُلْتُ لَهُ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِي كَذَا وَكَذَا، فَحَشِيَ لِي حَشِيَّةً، فَعَدَدْتُهَا، فَإِذَا هِيَ حَمْسُ مِئَةٍ، فَقَالَ لِي: خُذْ مِثْلَيْهَا. مُتَفَقُ عَلَيْهِ [خ 2296، م 2314].

703. Жобир розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам менга:

«Агар Баҳрайннинг моли келган бўлганида, сенга шунча, шунча ва шунча берган бўлардим», дедилар. Бироқ Баҳрайннинг моли Набий соллаллоху алайҳи васаллам қабзи рух қилингунларича келмади. Кейин, Баҳрайннинг моли келганда Абу Бакр буюрган эди, «Кимнинг Набий соллаллоху алайҳи васалламда ваъдаси ва қарзи бўлса, бизга келсин», дея жар солишди. Шунда мен унинг олдига бориб: «Набий соллаллоху алайҳи васаллам менга шундай, шундай дегандилар», дедим. Шунда у менга ҳовучлаб бир ҳовуч нарса берди. Мен уни санадим, қарасам, беш юз (танга) экан. У: «Яна шунинг икки баробарини ол», деди».

Муттафақун алайҳ.

Шарҳ: Расулуллоҳ с.а.в.нинг ваъдаларини амалга оширилмоқда. Абу Бакр Сиддиқ розияллоху анху Пайғамбар алайҳиссаломнинг мақомларига ўтириб, ўринбосар мавқеъсига ўтиргач Расулуллоҳ с.а.в.нинг барча ваъдаларини амалга оширдилар. Чунки Расулуллоҳ с.а.в. ваъдаларни амалга ошириш ва аҳдларни бажаришни яхши кўрардилар. Абу Бакр Сиддиқ ушбу нарсаларни барчасини йўлга қўйдилар. Бир кишининг хабари ҳужжат бўла олади. Шунинг учун Абу Бакр Сиддиқ Жобирга унинг хабарини тасдиқлаган ҳолда нарса улашдилар.

Манба: hadis.islom.uz

